

KUNSZENTMÁRTONI UJSÁG

TÁRSADALMI HETILAP

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Évesre 8 kor., félévre 4 kor., negyedévre 2 kor.
Megjelenik minden vasárnap. Hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DR. KOVÁCS JÓZSEF
ÜGYVED

SZERKESZTŐSÉG: Kossuth Lajos-utca 1193. szám
Dr. Kovács József ügyvédi irodájában.

KIADÓHIVATAL: Wolf Dezső könyvnyomdája

A kis Jézus hozta.

A szent Karácsony örökké kedves, vonzó ünnepének keretéből ki merné kiszakítani az ajándékosztás pillanatát? Bizonyára senkisé. A legszorosabb rokonsági kapcsolat iktatta azokat ezen szent estébe, a legtermészetesebb eszmetársítás töltötte meg a kis Jézust váró szobákat kedves ajándékokkal.

Hiszen az áldott órák emlékét ünnepeljük ekkor, melyben az Atya, Isten egyszülöttje ajándékokkal megterhelten beállított közénk, szegény emberekhez.

Istálló jászolán, szegény anyja karjai között rongyos pólyákba takarva, üreskezű kisdéd alakjában jelent meg s mégis azt kell róla mondanunk, hogy ajándékokkal megterhelten állított közibénk.

Ha, ugyanis eljövetele előtti vagyónunkat, vagyis vagyoni állapotunkat összehasonlítjuk a mostanival, úgy találjuk, hogy minden igazi kincs, amelylyel bírnunk, az ő ajándéka. Ő, a kis Jézus hozta nekünk.

Bőkezűségének kvintesszenciáját úgy fejezte ki, hogy meghozta az üdvösséget, vissza ajándékozta ezen elpredált nemesi kuriánkat. Csakhogy az üdvös-

ség visszanyert nemesi kuráján, annak televény földjén azután csodálatosan gazdag vegetáció sarjait elő, a fölszabadult boldog lelkek kezemunkája.

Az adventben élő emberiség epedő sovárgása e kincs után minden egyéb indítóknál erőteljesebben készítetett rá, hogy ennyire becsüljük, értékeljük. A szent éj előtt csak mint egy forró vágó tárgya volt birtokunkban ez a kincs. Évezredek nemzedékei csak azt tudták róla, hogy elveszett, hogy nincs meg, pedig pótolhatatlanul szükségük volna rá a boldogsághoz. E tudat a legmélyebb fájdalom áramát hajtotta az emberiség kedély világába. Keresték is a tőle való szabadulást a boldogság utáni vagy egész fanatizmusával. A legborzasztóbb emberáldozatoktól sem riadtak vissza, csak hogy azt az elvesztett nagy kincset, a lelkiismeret békéjét valahogyan meg közelítsék.

De hiába! Bűnünk legnagyobb bosszúja, hogy nem oldhatjuk fel magunkat alóba, sirt föl az emberiség ajakán a panasz, ők érezték legjobban, hogy a végtelen felségü Istennel szemben gyarlók az engesztelésre. S hogy

ezen általános tudat általános kétségbeesésre mégsem változott, egyedül azon reménykedés okozta, amelynek a legünnepeltebb bölcsék sem áállódtak kifejezést adni, hogy valami felsőbb lénynek jönnie kell, ki az elbukott embert a lelki béke birtokába vissza segítse.

Reményükbe nem csalódtak. Nem hiába az Isten ajka sugta fülükbe. Végre eljött az a Valaki. Karácsony szent éjjelén jött el. Mert a bethlehemi jászol kisdede, ő az, ő jött végrahajtani az isteni mindenhatóság legnagyobb csodaművét: a bukott embereknek visszaadni elvesztett kincsét; anélkül hogy a megsértett Isten igasságosságán csorba ne essék.

Angyalok hirdetik, hogy ez a programja.

Dicsőség Istennek magasságban, békesség a földön a jó szándéku embereknek. S mi módon valósul meg e program? Jöjj és lásd, pólyákba takarva jászolba fektetve gyenge kisdéd alakjában fogad az ég és föld Ura. Elég ezt látnod ami itt táruul szemed elé s tudnod, hogy ez érted történt. Ez már maga végtelen értékű engesztelő áldo-

A vadkan.

(Kép a határszélről.)

A „Kunszentmártoni Ujság” eredeti tárcája.
Írta: Hütter Adolf.

A múlt évben, még pedig karácsony után történt, hogy egyik szomszéd községben bucsu, illetőleg vendégség volt. Az emberek itt is szeretik a vendéget (a vendégséget még jobban) és így nem csoda, ha e napra a szomszéd községek lakói nagyobb rajokban vonulnak át, hogy a bucsu áldásaiban, no meg a vendégségben is részesüljenek...

A mi községünkben is felkészült három bátor legény, (mert ahhoz ugyancsak nagy bátorság kell, hogy valaki vendégségbe menjen), névszerint: Appel Hánzi, Smálc Szepe és Dunkel Fránci. Meg ne botránkozzanak a kedves olvasók a nem épen magyar hangzású neveken, de vegyék kérem figyelembe, hogy én nyugati Magyarországon laktam s itt mind németek az emberek s hogy nekem nem áll jogomban a fent említett három fiatal ember nevét magyarosítani, mert ezt csak a belügy-miniszter ur tehetné és, ha ezt önkénytelenségemmel megkockáztatnám, meggyűlölnék a bajom velem!

Szóval legényeink megérkeztek, részt vettek a templomi ünnepeken, utána pedig vígan mulattak a cigányzene mellett, járták a táncot és közbe-közbe beszédtek egy kis ideg-

erősítő borooskát is... Éjtélkor megszűnt a multság és ment ki-ki hazafelé... Hánzi, Szepe és Fránci is megindultak, de alig értek az erdőszélhez, az árokparton valami idomtalan, nagy alakot vettek észre. Kiabáltak, — összeverték a náluk levő botokat, de az alakatlan tömeg rájuk sem hederített, meg se moccan... Hát gondoltak nagyot és merészet, — futásnak eredtek visszafelé, nagy ósók méltó unokái ők! Beérvén a vendéglátó faluba, fellármázták azt, elmondván, hogy az árokparton egy hatalmas vadkan vagyón és hogy ők kénytelenek voltak visszajönni, mert az utjokat állotta...

Uccu, rajta! Egy-kettőre előkerültek a rozsdás mordályok, revolverek és pisztolyok és így fölfegyverkezve megindult a hatalmas tömeg, hogy a vadkant méltó büntetésben részesítse!

Megérkeznek, — lármáznak, kiabálnak, de a fenevad megse moccan!... Elő tehát a gyilkoló szerszámokkal... Lett olyan lövöldözés, hogy erre még a határon levő osztrák armádia is futásnak eredt... Csak a vadkan nem mozdult... Mit volt, mit tenni?... Eldobták a fegyvereket... és szégyen a futás, de hasznos, — hazafutottak...

Óthon aztán összegyűltek a harcedzett vitézek és haditanácsot tartának. Megegyeztek abban, hogy majd reggel megszemplélik a harc-terrénumot és aztán lesz, ami lesz... Többen állították, hogy hallották a lövések zaja közt, hogy a fenevad nagyokat szuszogott és így a

lövések bizonyosan érték, sőt az is bizonyos, hogy nem messzire viszi roncsolt testét az árokpartról... Ezenközben pedig ittanak számos «szájdlikat» — a medve, — akarom mondani a vadkan bőrére!

Megvirradt!... A bátorító nedű gyakori beszédétől némelyiknek már keskeny vala a széles országút, de azért kivonult apraja-nagyja, hogy majdan diadalmenetben hozzák haza a nagy vadat!...

Odaértek!... Uramfia! micsoda látvány?... Az árokparton hever egy, — a sok lövéstől szétroncsolt «nagybögő», — fölötte kesereg a nagybögős, siratván «jó»-ban, «rossz»-ban osztályosát — a nagybögőt és szertesét hevertek körülötte a kárttevő fegyverek...

Mert hát úgy történt a nagy csoda, — a vadkannak bögővé való átváltozása, — hogy a cigány éjjel nem bírván tovább a bögőjét, letette az árokpartra és reggel jött érte! (Dicséretre legyen mondva a német népnél, ezek nem lopnak és így a cigány bizonyos volt abban, hogy bögőjét reggel is fölleli, de nem remélte, hogy ilyen állapotban!)

Szétnézvé a vitézek, elkieseredének és ez állapotban mit tehetnének mást: — elővették «Hánzi, Szepe és Fránci barátainkat» és elverték őket, — mint a kétfenekű dobót!...

Azóta nem jó minálunk bögőt emlegetni, hacsak | «automobilon» nem ül az ember!

zat. Az isteni irgalmas szeretet és a szigorú igazságosság már itt a bethemi járszol csodájában megcsókolták egymást. E járszol előtt elsírt könnyek már fehérre mosták a lelket s a szemeken arcokon ragyogó fényvel verődik ki a lelkiismeret visszanyert nyugalma.

Az emberiség legáltalánosabb és leglázasabb megnyilatkozási vágyának kielégítését tehát a kis Jézus hozta meg. Ő oldotta le lelkünkéről az Isten haragjának bilincset.

Hüvös éjjel, magányos istálló járszolan, rongyos pólyák kiáltó szegénységétől környezve tehetetlen kisdéd alakjában jelent meg az ég és föld Ura. Mily zavarba ejtő meglepetés. Tehát nemcsak nem haragszik Isten a szegényre, a gyengére, a szenvedőre, hanem jobban szereti, mint a kincsek, az erő és hatalom, a jólét birtokosait. A szegényekhez látogatott el legelőször. S nézd csak, nem is vágyódik el közülünk, oly jól érzi ott magát. Harminc éven át verejtékes munkával szerzett kenyéren él. Harminc éves utain mindig a szegénységet kereste s mind végig hasonló maradt hozzájuk, kirtart mellettük a szegénységben, felkeresi a gyengéket s maga is folytonos üldözötést szenved.

Keressük fel mi is a kisdéd Jézussal a szegényeket s nyissuk meg karácsonyi ajándékul szívünket mind azoknak kik e jelen időben a haza oltárára áldozták fel érettségüket, siessünk könnyíteni az áldott karácsony estéjén úgy a hadba vonultaknak, mint az apánélkül itthon maradt családoknak adományainkal boldog karácsonyt szerezni, hogy azoknak az ajkain is a szegénység és nyomor helyett vidámság és meglegedés között velünk együtt örömtől telt szívvel zengedezzék a született Mesiás előestélyén ama magasztos éneket. Dicsőség Istennek a magasságban, békesség a földön a jó szándéku embernek.

Előfizetési felhívás.

Egy év ismét lepergett. Egy évvel öregebbek lettünk. Egy pár nap múlva a Kunszentmártoni Ujság belép a hatodik évfolyamába.

Őt esztendő van immár a Kunszentmártoni Ujság háta megett. Őt év óta szolgálja híven a közügyet, őt év óta értesíti minden héten, vasárnaponként, Kunszentmárton és a tiszai alsó járás közönségét a heti eseményekről, a járás társadalmi és gazdasági ügyeiről.

Az elmúlt öt év alatt a Kunszentmártoni Ujság mindenben teljesítette kötelességét. Éles szemmel figyelte az eseményeket és azokat híven adta le az olvasóknak. Minden társadalmi ügyről tárgyilagosan referált, ahol kellett, ott felemelte szavát és a közönség érdekében mindig sikra szállott. Lapunk sohasem volt szószátyár, — sohasem feszegette az egyesek ügyeit, — mindig csak a közérdek lebeggett szeme előtt. Elmondhatjuk tehát, hogy a Kunszentmártoni Ujság nem volt részrehajló, amit itt, azt meggyőződésből, a tiszta igazságnak megfelelően írta meg.

Nem történt olyan esemény Kunszentmártonban, vagy a tiszai alsó járásban, amiről a Kunszentmártoni Ujság meg ne emlékezett volna. Jparkodtunk, hogy lapunk változatos legyen és az olvasó meg találjon benne mindent, ami őt érdekelheti. Természetesen, csak annyit adhattunk az olvasónak, amennyit lapunk terjedelme megengedett. Sokszor kellett nagyobb terjedelemben megjelenünk, hogy közönségünk részletesen legyen értesülve minden ügyről, minden dologról. Mi semmi áldozatot nem sajnáltunk, célunk az volt, hogy az olvasó közönség meg legyen velünk elégedve.

Őt év elmúlt ügyel-bajjal. Most jön a hatodik év. Hogy milyen lesz a rájk következő esztendő, nem tudhatjuk, de bizunk a Mindenhatóban, hogy jobb lesz, mint az 1914-iki véres év.

Az 1914. év bizony szomorú a magyarra. Északon, délen, keleten és nyugaton folyik a harc, a népek milliói fegyvert ragadtak, hogy kiirtsák egymást a föld színéről. A jó magyar nép is elment katonának, hogy védje hazáját, ezt a szép földet, melyről Petőfi így énekelt: „Ha a föld Isten kalapja, Hazánk a bokréta rajta“... Sokan, nagyon sokan elmentek Kunszentmártonból is, legények családapák, hogy leverjék az ország eltenségeit és egy szebb és egy boldogabb jövőt teremtsenek annak a sokat hányatott magyar hazájának.

Az idej karácsonyunk bizony nem lesz oly vig, olyan kedves, mint az elmúlt. De ki nek is volna kedve most vigadni, mulatni, mikor a haza veszélyben van, amikor fiaink, testvéreik a harctéren küzdenek? Bizony senkinek. Csendben ülünk és gondolatunk a jövőben révedez. Mi lesz? Mit hoz az ujév?

Jót, csak jót hozhat az uj esztendő. Örömet, boldogságot a jó magyar népnek. Elfog mulni a csatazaj, a népek kibékülnek és hős fiaink, testvéreink újra visszatérnek a családi tűzhelyhez és elfojuk felejteni az 1914. év minden baját, szomorúságát; a fű újra kizöldül, a bánatos lelkek mélyén is mosoly fakad.

A Kunszentmártoni Ujság nem ad új programot. Marad a régi. Ezután is olyanok leszünk, mint voltunk eddig.

Aki nem sajnálja azt a csekély előfizetési díjat, az fizessen elő a Kunszentmártoni Ujságra, mert a közönség támogatása nélkül, ebben a drága időben, nem tudjuk lapunkat előállítani és nem lehetünk Kunszentmárton és a tiszai alsó járás ügyeinek és eseményeinek igazi szószólója.

Fizessen elő tehát mindenki a Kunszentmártoni Ujságra, ne sajnálja senki azt a pár koronát, mert lapunk megérdemli a közönség támogatását: mindig beváltotta azt, amit ígért.

A „Kunszentmártoni Ujság“ szerkesztősége.

Községi közgyűlés.

Kunszentmárton község képviselőtestülete 1914. december hó 22-én, kedden délelőtti rendkívüli közgyűlést tartott. A közgyűlésen dr. Nagy Ottó járási főszolgabíró elnökölt.

A keddi közgyűlésen töltötte be a képviselőtestület a Nagy Zoltán távozásával megüresedett adóügyi jegyzői állást. Az adóügyi jegyzői állásra hárman pályáztak: Be-

szédes Dezső helyettes jegyző, Rozsnáky Géza segédjegyző és Gerő Zsigmond járási írnok.

A közgyűlési terem 10 órára megtelt képviselőkkel és érdeklődőkkel. Habár mindenki tudta előre a választás eredményét, azért mégis eljöttek a képviselők, hogy kötelességüknek eleget tegyenek.

Dr. Nagy Ottó főszolgabíró mind a három pályázót jelölte a jegyzői állásra, mire a képviselőtestület, a szavazás mellőzésével, egyhangulag Beszédes Dezsőt választotta meg adóügyi jegyzővé.

Beszédes Dezső az esküt azonnal letette és szép szavakkal mondott köszönetet a képviselőtestületnek megválasztásáért. Igérte, hogy lelkiismeretes, buzgó jegyzője lesz Kunszentmártonnak, ha a jó Isten szerencsésen hazasegíti a harctérről.

A Beszédes Dezső helyére a képviselőtestület Rosznáky Gézát választotta meg egyhangulag.

Sebesült katonáink karácsonya.

A kunszentmártoni Vörös-kereszt kórházban fényes ünnepély keretében lett megülve a szent és magasztos karácsony estélye. A csatatérről nagy és hősi küzdelmek után visszatért sebesült katonáknak meleg, emlékeztető estélyt csinált Kunszentmárton mélyen érző nép.

Szép, megható és lélek emelő volt az ünnepély folyó hó 24-én délután fél hatkor a kórházban. Az igazgatósági szobában állott ragyogó dísz öltve a karácsonyfa, melyet a katonák, Timon Zsigmond esperes-plebánossal az élükön a hófehérbe öltözött ápolónők gárdája övezett körül. Az ünnepély megnyitójaként, „Dicsőség menyben az Istennek“ gyönyörű szép egyházi éneket énekelték az ápolónők, Ország Pál művészi orgona játékkal kísérvé. Amikor az ének utolsó akkordja elzengett, Timon Zsigmond esperes-plebános intézet a sebesült katonákhoz beszédet. Magas szárnyalású, nivós beszédében az ünnep nagy és jelentős voltát méltatta. Beszélt a katonák halálmegvető bátorságáról s meleg szavakkal buzdította őket, hogy ha felgyugyultan ismét a csatatérre kerülnek, vitézségükkel babérokat szerezzenek a magyar névnek. A megható beszéd után az ápolónők kara énekelt „Menyből az angyal“ egyházi éneket. Ezután az ajándékok kiosztására került a sor. Az értékes és hasznos tárgyakat átvették katonáink s mindegyikük ajkán a meglepetés, a hála és öröm mosolya ült. Majd Herceg János sebesült katona bajtársai nevében köszönetet mondott Timon Zsigmond esperes-plebánosnak s mindazoknak, akiknek kegyes jó szívük hozzájárult a szép ünnepélyhez. Este fél nyolckor ért véget az ünnepély.

Itt meg kell emlékeznünk a buzgó ápolónőkről, akiknek hervadhatatlan érdemük e szép est sikere. Nehéz és fáradságos munkájuknak gyömcse lett az igazán örökké emlékeztető karácsony estélye, melyet sebesült katonáinknak rendeztek.

Sebesültek kórháza.

Örvendetesen tapasztaljuk, hogy kórházunk raktára szaporodik. Az ünnepek előtt nagyon sok ajándék érkezett be. Az adakozók száma mindig növekszik. Az adományok és a nagyon

sok kis adomány elkönyvelése és pontos vezetése annyi dolgot ad, hogy erre külön irodát kellett felállítani. Nagy Károly gondnok egyedül nem képes ellátni az irodai munkát, így kezdettől fogva segítségre volt szüksége. Király Ilonka vállalkozott erre, aki díjtalanul, honleányi buzgalomból felajánlotta szolgálatát a kórháznak. Mintegy két hónapja reggeltől estig kitartó és szép munkát végez, segítve Nagy Károly gondnok nehéz munkáját.

Kórházunkban a sebesültek száma hetven. Naponta mennek el, akik már felgyógyultak, de az üres helyet azonnal betöltik újonnan érkező sebesültekkel. Folyó hó 23-án Jelen Gusztáv százados itt volt megvizsgálni a kórházat. Mindent a legnagyobb rendben talált s megelégedését fejezte ki.

A kórház részére a következők adakoztak:

Kökény Kiss Antal 2 liter tej. Dósa János 4 liter tej. Radvány Károlyné Tiszaug 3 drb vaságy, 3 matrac, 9 vánkös, 3 paplan, 3 takaró, 6 lepedő, 6 paplanhuzat, 12 vánkoshuzat, 4 zsák burgonya, 23 liter zsír, 6 drb juhhus. Gyalui gazdaság 25 kg. kolbász, hurka. Arányi Sámuel 8 liter bab, 5 kg. liszt, 1 üveg befőtt, 0.5 zsír. Mester János 5 liter bab, 80 liter burgonya, 3 kg. lekvár. Mrena Pál 3 liter bab, 10 liter burgonya, 5 kg. liszt, 1 kg. szalonna. Petyus János 5 liter borsó, 8 kg. liszt, Csikós János 10 liter burgonya, 5 kg. liszt. Horváth Lajosné 2 liter bab, 10 liter burgonya, 1 üveg paradicsom. Hürkecz Lukács 2 liter bab, 0.5 kg. lekvár. Turi Jánosné 3 liter bab, 10 liter burgonya, 1 kg. szalonna, Kondor Imre 1.5 liter borsó, 0.5 kg. lekvár. Bálint András 5 liter burgonya, 2 kg. liszt. Ficsór János 2 liter bab, 5 liter burgonya. Kállai János 2 liter bab, 5 liter burgonya. Kálai János 2 liter bab. Sindely Mihály 2 liter bab, 2 kg. liszt. Szécsi Balázné 10 liter burgonya. Sinkó István 3 liter bab, 10 liter burgonya. Seres András 3 liter bab, 10 liter burgonya. Szepesi György 2 liter bab, 2 liter borsó, 8 liter burgonya, 5 liter liszt.

HIREK

Kunszentmárton, 1914. december 20

Lapunk előfizetőinek, olvasóinak és munkatársainak boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk.

Dicsőség, szabadság...

A rabigába görnyedt ember nem lehet Isten képviselője... Szabadságra teremtette Isten az embert és az ő fenékes lelkét oltotta belé... Fölfelé törekedni, tökéletesedni, ez a vágy fogja el az ember kicsi szívét!... Ember! A teremtés koronája!... Te nem értenéd a hívő szöveget? Utának indult a Megváltó egymagában!... Ő a föld és mindenség Ura, hogy neked ember por, semmi, — utat mutasson! Szegényes volt születése, de fönséges volt kimulása... Egy eszmény megvalósításáért öltött testet és annak kivívásáért szenvedett és mult ki kinos halállal... 12 egyszerű, tudatlan halászt választott munkatársul... Ezeknek a szegény embereknek nem tapadt kezükhöz és lelkükhöz a földi piszok, az önzés! És ezzel a 12 tudatlan, de isteni erővel, törhetetlen akarattal bíró egyszerű halással meghódította a világot... Ez volt az eszme harca a tudatlansággal, a sötétséggel!... Most is ez a harc

folyik... És győzni fogunk mi, akik eszményért küzdünk! Eszmény? ... Igen! eszmény: „Isten, haza és király“!... Ezért küzdünk, ezért élünk és halunk!...

«Dicsőség a magasságban Istennek, békesség földön a jóakaratu embernek»!

Dicsőség, szabadság és boldogság csak Istenben és Istennel!... Békesség és szeretet velünk!... Ezt hozza meg nekünk a szent karácsony! Föl a szívekkel és lelkekkel! Föl az Istenhez, ki mindnyájunk atyja és gondviselője... Így leszen egy szív, egy lélek, boldogság és békesség s ebből fakad majd a dicsőség!...

«Dicsőség, dicsőség neked Istenünk! Békesség, öntudatos fejlődés és szerető megértés neked *édes magyar Nemzetem*»!...

Hütter Adolf

— **A katonák karácsonyfájára újabb adományok.** Ambruzs Mihály 10 korona. Klein Testvérek 150 drb cigaretta 58 drb szivar, Pap Károlyné 4 korona, ifj. Pap Károly 50 fillér, Pap Béla 50 fillér, Pap Margit 50 fillér, Pap Viktória 50 fillér, Pap Károly 2 korona, Herczeg Frida gyűjtése 1000 drb cigaretta, dr. Oláh Antal 100 drb cigaretta, 25 drb szivar, R. Mészáros Andrasné 10 drb cigaretta, dr. Csávás Lajosné cukorka, id. Nagy Sándor 1 korona, M. Hegedüs Jánosné Harangozó Borbála 10 korona, Szabó Máté gyümölcs, Kun Árpádné 3100 drb cigaretta.

— **Méz osztás.** Kuna András kunszentmártoni gazdálkodó és méhész, a hadbavonultak itthonmaradt szegényeinek ötven kgr. mézet osztott ki a község házában.

— **A szegények szene.** Léderer László nagybirtokos egy waggon szent ajándékozott a kunszentmártoni szegényeknek. A községi előljáróság állapította meg azokat a szegényeket, akik igényt tarthatnak a szénre. Folyó hó 24-én délután lett kiosztva a szén, egy-egy szegényember egy métermázsát kapott. Léderer László kegyes jóvoltából, mintegy százhusz szegény család ünneplő jó meleg szobában a karácsonyt.

— **Népfölkelők behívása.** Az 1876, 1877, 1878 és 1879. években született katonák köteles népfölkelőknek behívása el lett rendelve. Felhívjuk tehát ez évfolyam belikeket, hogy azonnal vonuljanak be.

— **Halálozás.** A következő gyászjelentést kaptuk:

„Mély fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk, hogy egyetlen kedves fiunkat, illetve édes jó testvérünket és nagyon szeretett rokont: Dr. Molnár Albert nőorvost, rövid, de súlyos szenvedés után, életének delén, 46 éves korában, folyó évi december hó 19-én, éjjeli 11 órakor, az uri szent vacsorának. Istenben bizó megnyugvással való felvétele után, elragadta a kérészetlen halál. Kihűlt tetemét a gyászháztól folyó hó 22-én, kedden délelőtt 10 órakor lefolyó református szertartás szerint fogtuk a Középsőtemetőbe örök nyugalomra helyezni. Szent, 1914 december hó 20. Találd meg odafenn, amivel neked itt lenni a földi lét adósod maradt! Drága porréseid pihenjenek békében, amíg ismét ölelhetjük egymást! Molnár Albert és neje Mühelyi Vilma szülők. Molnár Gizella, dr. Molnár Evelin, Molnár Vilma testvérek.“

Aranyat — vasért. Még most sem szűnt meg a kedv a vasgyűrűk beszerzése körül. Ha kevesen is, de minden héten vannak, kik áldozva a haza oltárára, elviszik arany tárgyukat, hogy helyette egy örök emlékü vasgyűrűt kapjanak. Hogy községünkben közel ötszáz darab vasgyűrűt cseréltek be, ezt kizárólag Szabó Mariska érdemének tulajdoníthatjuk. Ő volt az, aki ezt a szép és hazafias eszmét magáévá tette községünkben és mindent elkövetett, hogy a közönséggel is megkedveltesse. Fáradtságának meg is van az eredménye, — nem hisszük, hogy volna az országban még egy a mienkhez hasonló község, ahol annyi vasgyűrű lenne becserélve. Legújabbban a következők adakoztak: Acsay Ferencné 1 arany gyűrű, N. N. 1 pár arany függő, Lázár Mária 1 arany karék, Kiss F. Antalné 1 arany gyűrű, Harangozó Erzsébet 3 korona, Acsay Ferencné 1 arany gyűrű.

— **Panasz** Nagyon sok panaszt hallottunk már arra vonatkozólag, hogy a kunszentmártoni vasúti állomás épülete előtt ámpa soha sem ég. S így a korom sötétségben a legnagyobb forgalmi zavarok vannak. Szinte életveszélyes a kocsin ülni, mert minden pillanatban attól lehet tartani, miszerint egyik kocsit beleszalad a másikba. A világítás hiánya az amugy is irtózatossá teszi az utazó közönségnek. Ezenkívül még arra is felhívjuk az illetékes hatóságnak a figyelmét, hogy a községből kivezető gyalogjáró nincs összekötve az állomási épület körüli kerítés melletti gyalogjáróval. A vasúthoz menő, vagy onnan jövő közönségnek egy jó darabon az irtózatosságon kell keresztül járni. A mai esős időben pedig ott oly hatalmas sár tenger van, hogy az ember térdig süpped bele a pópbe, ami bizony nagy mértékben rontja a ruhát. Reméljük, hogy ezen a törhetetlen állapotban hamarosan segítve lesz, mert az utazó közönség sokat szenved a felemlített hiányok miatt.

— **Kinevezés.** Ő felsége a király dr. Pokomándy Dezső kir. járásbíró, népfelkelő hadnagyot, főhadnaggyá léptette elő. Gratulálunk.

— **Levelező-lapok a sebesültekért.** A „Vörös Kereszt Egylet“ dunaparti betegnyugvó állomása javára kibocsátott karácsonyi és újévi levelező-lapokon írjuk levelezéseinket. Az aktuális és művészi levelező-lapok darabja 20 fillér és a befolyó jövedelem a sebesültek javára fordítatik.

Minden könyvkereskedésben és trafikban kapható. Ahol nem kapható, közvetlenül csak a levelező-lap terjesztő irodához (Budapest, IX. Üllői-ut 21. szám) tessék fordulni.

Az iroda bárkinek készségeggel küld eladásra, vagy használatra levelező-lapokat.

Minden levelező-lap vételével könnyebülést szerzünk betegeinknek.

— **Kivonat az anyakönyvből.** Kunszentmártonban 1914. november 28-tól december 5-ig **születtek:** Vigh Mária Anna, Hegedüs János Vilmos, Berta István Imre, Hegedüs Margit, Devánszki Veronika, Hegedüs Erzsébet, Kuna Margit Mária. — **Házasságkötés nem volt.** — **Elhaltak:** Özv. Dencs Pálné Veres Ilona 78 éves, Kézsmárki Jánosné Juhon Anna 32 éves, özv. Sós Imréné B. Nagy Anna 74 éves F. Dávid Márton 1 hónapos, Tacsik Márton 25 éves, Berta Péterné Fehér Erzsébet 61 éves.

Tiszta, szép
makulatura papir
csak métermázsra számra lapunk
nyomdájában kapható.

Wolf Dezső könyvnyomdájában egy
ügyes fiu

tanoncnak

felvétetik. — Értekezni lehet e lap
kiadóhivatalában.

— Az „Előre“ és „Tolnai Világlap“
kapható Wolf Dezső könyvkereskedésében
Az „Előre“ című ujság egyes számának ára
10 fillér, a „Tolnai Világlap“ 24 fillér.

Táboriposta

levélpapir Legalkalmasabb levelezé-
boritékkal si mód a katonai szolgál-
latra bevonultakkal.

Kapható: WOLF DEZSŐ papir- és
írószerkereskedésében.

Kovács-mester

kerestetik a bábockai gazdaságban, aki
a lovasalásban is kellő jártassággal bír.
— Értekezni lehet a bábockai gazda-
ságban.

Névjegyek
csinos kivitelben készülnek
Wolf Dezső
könyvnyomdájában, Kunszentmárton.

ORVOSOK
ajánlják, mint legelismertebb köhő s ellen-
szert a **KAISER-féle**

Mell-karamellákat
a Három fenyő védjeggyel.
Milliók használják
Köhögés

ellen. Rekedtség, elnyálkásodás, számarköhö-
gés, katarus, gégefájás stb. minden előforduló
hülés ellen.

6100 köszönős hállevél orvosoktól s magá-
nosoktól igazolják a biztos eredményt.

Étvágygerjesztő és legízletesebb bombonok.
Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozonként
60 fillérért kapható Kunszentmártonban
LUKÁCS ANDOR és POPOVITS GÁBOR
Tiszaföldváron Goldman Adolf
gyógytárban és minden hazai gyógytárban.

Aranyat — vasért!

VASGYÜRÜK

kibélelését arannyal, vagy ezüsttel jutányos
árak mellett készít DÉVAI JENŐ ékszerész.

Képes levelező-lapok nagy választékban.

**Polgáriskolai tan-
könyvek, rajzesz-
közök és tanszerek**
s általában minden-
féle iskolai cikkek
kaphatók.

Wolf Dezső
könyvnyomdája,
könyv-, papir- és írószer-
kereskedése
Kunszentmárton.

**Mindenféle könyv-
nyomdai munkák a
legszebb kivitelben**
gyorsan, pontosan
és kifogástalanul
készülnek.

Képes levelező-lapok nagy választékban.

MILKO
IGNÁCZ

ELSŐRENDŰ ÚRI SZABÓSÁGA
SZOLNOK.

TELEFON 206.

BAROSS- ÉS SZAPÁRY-U. SAROK.

TELEFON 206.

Nyomatott a kiadótulajdonos Wolf Dezső könyvnyomdájában Kunszentmárton.